

δένδρου τινός παρὰ τὴν θύραν τοῦ Μπα-
νίου, τὸ ἔτος 1680.

Α. Μ. ΚΑΡΑΛΗΣ.

Ο ΑΓΡΙΟΣ ΒΙΟΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΔΥΤΙΚΑΙΣ ΦΥΛΑΙΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ τῆς *Οὐε-
στρίνστερ* Ἐπιθεώρησις ἐδημοσίευσε πρὸ
μικροῦ ἐκτενὴ ἀνάλυσιν βιβλίου Ἀμερικαν-
νοῦ συγγραφέως, ὅστις ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐ-
σπούδασε τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῶν ἀρχετύπων
Ἰνδῶν, τῶν οἰκούντων ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ
τοῦ Βέχριγγ μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Πανα-
μᾶ, κτλ. Μεταφέρομεν δὲ καὶ ἡμεῖς διὰ
τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ὀμήρου τὰς ἐπομέ-
νας πληροφορίας.

Οἱ Ὁκαναγάνοι, ὅσάκις ἔχουσιν ἀνάγκην
νὰ πλύνωσι τὰ ἐνδύματά των, μεταχειρί-
ζονται ἀντὶ σαπωνίου γλῶσσαν κυνός. Οἱ
Ἰθαγενεῖς τῆς βορείου Καλιφορνίας τόσον
ἐκδοτοὶ εἰς τὸ χαρτοπαίγιον εἶναι, ὥστε
μετ' ἄκρας ἀπαθείας διακινδυνεύουσιν ὅ,τι
ἔχουσι, τὸ πολύτιμον δέρμα, λ. χ., τῆς ἐλά-
φου ἢ καὶ αὐτὴν τὴν γυναῖκά των. Ἐν γέ-
νει δὲ αἱ διάφοροι τῶν Ἰνδῶν φυλαὶ εἰσὶ
θηρευταὶ ἄριστοι· ἐνταῦθα δὲ ἀναγκαζόμε-
θα ν' ἀναφέρωμεν ὅτι οἱ Θληγκαι (*Thlin-
kees*), οἱ Νούτκαι, οἱ Τσινῶκαι, οἱ Οὔταχ
καὶ οἱ Τσία-πὰ τοῦ Μεξικοῦ ἐξέχουσιν εἰς
τὴν θύραν ζωῦ κατοικίαν ἐκλέξαντος τὴν
κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου· τὸ
ζωῦφιον τοῦτο τρώγουσιν οἱ ἄγριοι ἐκεῖνοι
μετ' ἄκρας ἡδονῆς!

Εἰς τινὰ μέρη ὁ ἄγριος καθ' ἐκάστην
πρωτὴν πλύνει ὅλον τὸ σῶμά του μὲ οὖρα·
ἀλλαχοῦ δὲ καλύπτει αὐτὸ μὲ παχὺ στρώ-
μα ἰλύος καὶ λίπους, ὅπερ οὐδὲ δι' ὕδατος
καθαρίζεται πλέον. Ὁ αὐτὸς καταβροχθί-
ζει ὁλόκληρα τεμάχια στέατος φιλαίνης,
ἱκανὰ νὰ καταπνίξωσι πάντα λευκόν, μασ-
σᾷ δὲ πρῶτον τὰς ὕλας αἵτινες τῷ χρη-
σιμεύουσι πρὸς παραγωγὴν τῶν προσφιλῶν
αὐτῷ ποτῶν. Ἴνα μιμηθῇ τὰ μηρυκώμε-

να ζῶα, κρεμᾷ ἐκ σπάγου τὸ τεμάχιον
ὅπερ καταπίνει. Ἀγαπᾷ τὸ κρέας τῶν ἄ-
γρίων ζώων, τρυφερὸν ἢ σερπηδὸς, καὶ τρώ-
γει πᾶν ζῶον. Φέρει δὲ εἰς τὸ σῶμά του
εἰκόνας καὶ στίγματα καὶ συνεχῶς ἀκρω-
τηριάζει ἑαυτὸν καὶ τὰ τέκνα του. Ἐκ
τῶν κατακερματισμένων ὧτων του κρέμα-
ται μέγα βάρος, τρυπᾷ δὲ τὸ διάφραγμα
τῆς ρινὸς καὶ ἀπερᾷ μέγα κογχύλιον. Πολ-
λαὶ φυλαὶ τρυπῶσιν ἢ σχίζουσι τὸ κάτω
χείλος τῶν κορασίων, καὶ κατὰ πρῶτον μὲν
ἀπερῶσι βελόνην ἢ ἄλλο μικρὸν πρᾶγμα,
ἀλλὰ τοῦτο προϊούσης τῆς ἡλικίας τῆς
παιδὸς γίνεται μεγαλύτερον, ἰδίως παρὰ
ταῖς ἀριστοκρατικαῖς οἰκογενείαις, καὶ κα-
ταντᾷ εἰς τὴν γραΐαν ὄγκος ἔχων μῆκος 5
δακτύλων καὶ πλάτος 3. Ὁ ὄγκος οὗτος
εἶναι ὠφέλιμος καὶ εὐάρεστος, διότι διὰ τι-
νος κινήσεως τοῦ χείλους ἐρθεύεται καὶ με-
τρίως πῶς καλύπτει τὸ πρόσωπον, αἱ δὲ
γυναῖκες αἵτινες περιπλέκονται εἰς ἐρίδας
ἀρχίζουσι τὴν ἐπίθεσιν πρῶτον ἐκ τοῦ ὄγκου
ἐκείνου. Ἐξοχοὶ τῆς γυναικὸς καλλοναὶ
θεωροῦνται σφυροὶ ἐξέχοντες καὶ κνημαὶ
χονδραὶ, αἱ δὲ γυναῖκες ὅσαι δὲν ἔλαβον ἐκ
φύσεως τὰ θέλητρά αὐτὰ, καταφεύγουσιν
εἰς τεχνητὰ μέσα πρὸς ἀπόκτησίν των. Ὁ-
ταν ἀποθάνῃ συγγενὴς Ναοτετανῶν αἱ μὲν
γυναῖκες ἀποκόπτουσι μίαν φάλαγκα δα-
κτύλου χειρὸς, οἱ δὲ ἄνδρες ξυρίζουσι τὴν
κεφαλὴν καὶ κατασχίζονται μὲ ὀξὺν λίθον.
Τὰ τῆς κηδείας σχεδὸν πάντοτε ἀποδεικνύ-
ονται πολυδάπανα καὶ σκληρὰ, εἴτε ὁ νε-
κρὸς ταφῇ, κατὰ μείνη ἐκτεθειμένος εἰς τὴν
γῆν ἢ κρεμασθῇ ἐπὶ δένδρου· ποῦ μὲν ἔθος
ἐπεκράτησε νὰ φλογίζωσι γυναῖκά τινα καὶ
ἔπειτα ν' ἀφίνωσι ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης,
ἀλλαχοῦ δὲ νὰ φονεύωσι δούλους. Οἱ Οὔταχ
θυσιάζουσιν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πολεμιστοῦ
τὸν προσφιλεῖ ἵππον ἢ τὴν προσφιλεῖ γυ-
ναῖκά του. Οἱ συγγενεῖς κατακόπτουσι τὸ
σῶμά των καὶ ἐπαναλαμβάνουσι τοὺς ὀλο-
λυγμούς των καθ' ὠρισμένα διαλείμματα
καὶ ἐπὶ ἐβδομάδας ἢ μῆνας. Οἱ Κολομβια-
νοὶ θέτουσιν εἰς τὸν τάφον ἀποβιώσαντος
πολεμιστοῦ τινὰ τῶν ὅπλων του. Οἱ Ἰν-

δοὶ τῶν Βραχωδῶν ὁρέων οὐδενὸς φεῖδονται καὶ ὁ πλεονέκτης κληρονόμος οὐδὲν ὀφείλει νὰ προσδοκᾷ ἐκ τοῦ θανάτου πλουσίου συγγενοῦς, οὐδὲ τοκογλύφος δύναται νὰ κερδοσκοπήσῃ ἐπὶ μελλούσης περιουσίας ἀσώτου, διότι ἡμ' ἀποβιώσῃ τις καίουσι μετ' αὐτοῦ ἅπασαν τὴν περιουσίαν του· τὸ κακὸν δὲ ὅτι καὶ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν του τὴν περιουσίαν συγκαίουσι, καὶ οὕτω πολλοὶ δι' ἀπορίαν τῶν χρειῶν κινδυνεύουσι ν' ἀπολεσθῶσιν ἐκ πείνης ἢ ἐκ ψύχους τὸν χειμῶνα. Αἱ χῆραι τῶν Τακουλλῶν (*Tacullies*) εἰσὶν ἠναγκασμέναι νὰ φέρωσι διαρκῶς ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ δύο ἔτη τὴν κόνιν τῶν ἀποβιωσάντων συζύγων· εἰσὶ δὲ ἐνδεδυμέναι μὲ ῥάκη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πένθους καὶ ὑπηρετοῦσιν ὡς δοῦλαι. Τόσον ἀφόρητα καταντῶσιν ἐνίοτε τὰ δεινὰ τῶν, ὥστε αὐτοκτονοῦσι. Φυλαί τινες τῆς Καλιφορνίας καὶ τοῦ Νέου Μεξικῶ ἀκολουθοῦσι τὴν συνήθειαν τοῦ ἐξαφανίζειν ἅπασαν τοῦ ἀποθανόντος τὴν ἰδιοκτησίαν. Ἀλλαχοῦ ἐρχοῦνται, ὠρύονται, τίλουν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς· μετ' ὀλίγον δὲ ὁ ἱερεὺς ζητεῖ διὰ τὴν ὁδοιπορίαν τοῦ πνεύματος τροφάς, ὅς εἰ παριστάμενοι σπεύδουσι νὰ δώσωσιν. Ἀφ' οὗ οἰκειοποιεῖται αὐτάς, ἐπιστρέφει, λέγει ὅτι τὸ πνεῦμα ἀνεχώρησε καὶ τὰ πάντα τελειοῦσιν. Εἰς τινα μέρη μόνον τὴν οἰκίαν τοῦ θανόντος καταλείπουσιν, ἄλλαχοῦ ὅμως ὁλόκληρον χωρίον πρέπει νὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλο μέρος.

Ἴδου τί περὶ λευκῶν φρονοῦσιν οἱ ἄγριοι :

«Μικρὸν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς κοιλάδος Ἰόσεμ (ἐν Καλιφορνίᾳ), λέγει ὁ μνησθεὶς συγγραφεὺς, οἱ χρυσοθήραι τῆς Μαριπόζας εἶχον μάθει ὅτι πολλοὶ ἀρχηγοὶ συνεμάχησαν ἵνα καταβῶσιν ἀπὸ τὰ ὄρη καὶ τοὺς ἐξολοθρεύσωσιν. Ἰν' ἀποδείξωσι ταῖς Ἰνδοῖς ὅτι κακῶς θὰ ἐποιοῦν πολεμοῦντες πρὸς τοὺς λευκοὺς, προσεκάλεσαν τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν ἄγιον Φραγκίσκον· ἐφρόνουν δὲ ὅτι τὸ πλῆθος τῶν κατοίκων καὶ οἱ πόροι τῶν ἡθελον ἀναγκάσει αὐτοὺς νὰ ἡσυχάσωσιν· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἀπεδείχθη οἷον προσεδόκων,

διότι οἱ κήρυκες ἢ ἀρχηγοὶ μόλις ἐπανελθόντες εἰς τὰ ἴδια συνήγαγον τοὺς πολεμιστάς των καὶ ἀνεκοίνωσαν αὐτοῖς ὅτι οἱ ξένοι οὐδὲλως ἦσαν ἐπίφοβοι. Οἱ κάτοικοι τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου οὐδὲλως ὁμοιάζον πρὸς τοὺς τραχεῖς χρυσοθήρας τῆς κοιλάδος τῆς Μαριπόζας· οἱ τρόποι των, τὰ ἥθη, ἡ γλῶσσα καὶ τὰ ἐνδύματά των ὅλως διέφερον. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι (οἱ τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου κάτοικοι) ἔφερον μαῦρα ἐνδύματα, ὑψηλοὺς πῖλους, καὶ δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ βαδίσωσιν εἰς τὴν ὁμαλωτέραν ἀτραπὸν ἄνευ τῆς βοήθειας ῥάβδου.»—Ταῦτα εἶπον οἱ ἀρχηγοί.

Αἱ γυναῖκες ἀπασῶν τῶν φυλῶν τίκτουσιν ἀνωδίως. Ἡ μήτηρ εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν ἐπιστρέφει εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας τῆς ἡ, ἂν ὁδοιπορῇ, ἐξακολουθεῖ τὴν ὁδοιπορίαν τῆς ὡς εἰ μὴδὲν συνέβη. Τὸ οὕτως εὐκόλως γεννώμενον παιδίον ἀμέσως μανθάνει τὰς τοῦ βίου ταλαιπωρίας. Παρὰ τοῖς Ἀλεούταις, ἅμα θελήσῃ νὰ κλαυθμυρίσῃ, ἡ μήτηρ, εἴτε ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, εἴτε ἐν ὥρᾳ θέρους, τὸ φέρει ὁλόγυμνον εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ὕδατος καὶ τὸ βυθίζει μέχρι οὗ σιωπήσῃ. Παρὰ τοῖς λεγομένοις Λαγωῖς καὶ τοῖς Κυνοπλεύροις οὐδεμίαν τῇ δίδουσιν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας τροφήν, καὶ τοῦτο ἵνα μάθῃ νὰ νηστεύῃ. Παρὰ τοῖς Κολομβιανοῖς ἡ μήτηρ τὸ κυλινδεῖ ἐν τῇ χιόνι ἵνα τὸ σκληρύνῃ ἢ καταστήσῃ δυνατώτερον, καὶ εἶδον παρ' αὐτοῖς παιδία δεκαπέντε μηνῶν, φορτωμένα ἐπὶ τῆς ῥάχews ἵππου, νὰ ὁδοιπορῶσι γενναίως, ἀνὰ χεῖρας κρατοῦντα τὸν χαλινόν. Παρὰ τοῖς Καλιφορνίοις τὸ βρέφος ἅμα γεννώμενον ῥίπτεται εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐὰν μὲν ἐπιπλεύσῃ, τὸ ἀναλαμβάνουσι καὶ φροντίζουν περὶ αὐτοῦ, ἐὰν δὲ βυθισθῇ, τὸ ἐγκαταλείπουσι καὶ μὴδὲ περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ του φροντίζουν. Παρὰ τοῖς Νεομεξικανοῖς οἱ παῖδες ἀφίενται εἰς ἑαυτοὺς ἅμα κατασταθῶσιν ἱκανοὶ νὰ εὐρωσὶ τὴν τροφήν των. Ὅταν τὰ τρόφιμα σπανίζωσιν, οἱ γονεῖς ἐγκαταλείπουσιν ἢ φονεύουσιν αὐτά. Ἰνα καταστήσωσι τὰ

τέκνα εὐειδέστερα οἱ Τσινώκαι (*Chinooks*) καὶ ἄλλαι φυλαὶ πιέζουσι τὴν κεφαλὴν των. Μία κεφαλὴ δὲν φαίνεται αὐτοῖς ὡραία εἰὰν τὸ πρόσωπον δὲν παριστᾷ γραμμὴν εὐθείαν ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς ῥινὸς μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ κρανίου. Ἀμα τῇ γεννήσει τοῦ θέτουσι τὸ βρέφος εἰς τὴν κοιτίδα καὶ τὸ ἀφίνουσιν ἐκεῖ ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους. Τεμάχιον ξύλον ἢ δέρματος, τεθειμένον ἐπὶ τοῦ μετώπου, διατηρεῖται διὰ δεσμῶν καθ' ἐκάστην βραχυνομένων, ἕως οὗ τὸ κρανίον λάβῃ τὸ ἀπαιτούμενον σχῆμα. Διαρκούσης τῆς ἐργασίας τὸ δυστυχὲς βρέφος, οὗ οἱ μικροὶ ὀφθαλμοὶ κατὰ τὸ ἥμισυν ἐξέρχονται τοῦ κοιλώματός των, παριστᾷ θέαμα θλιβερόν. Ἡ μήτηρ, ἡ τυχὸν μὴ συμμορφουμένη πρὸς τὸ ἔθιμον, καλύπτεται ὑπὸ αἰσχύνῃς, ὁ δὲ παῖς περιφρονεῖται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του ὡς ἔχων στρογγύλην εὐρωπαϊκὴν κεφαλὴν.

Αἱ θυγατέρες, ἰδίως ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, παντοῖα ὑφίστανται δεινὰ, ἐνῶ οἱ υἱοὶ τυγχάνουσι πολλῶν περιποιήσεων, διότι εἰσὶ τὰ φυτώρια τῶν πολεμιστῶν καὶ τῶν κυνηγῶν τῆς φυλῆς· ἐξ ἀπαλῶν δ' ὀνύχων συνειθίζουσι τὰ ἄρρενα νὰ θεωρῶσιν ἑαυτὰ ὡς κυρίους ἀπολύτους καὶ σπανίως τὰ μαστιγόνουσιν· ἀλλ' ἅμα φθάσωσιν εἰς τὴν ἡλικίαν καθ' ἣν ὀφείλουσι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν πολεμιστῶν, σκληρὰς ὑφίστανται δοκιμασίας, ἃς ὑπομένουσιν ἐκ φιλοδοξίας καὶ παραδειγματιζόμενοι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων των (α). Οἱ εἰς ἐκστρατεῖαν προπαρασκευαζόμενοι Νουτκάς, τόσον τρίβουσι τὸ σῶμα μὲ ἀκάνθας, ὥστε ῥέει αἷμα, οἱ δὲ Καλιφόρνιοι κυ-

(α) Οἱ Καλιφόρνιοι μαστιγόνουσι τοὺς νέους, ὄντας γυμνοὺς, διὰ δαυλῶν ἀνημμένων, καὶ τόσον πολὺ, ὥστε οἱ δυστυχεῖς νέοι οὐδὲ νὰ κινηθῶσι δύνανται, μεθ' ὃ καθίζουσιν αὐτοὺς ἐπὶ φωλεᾷς ἰσοδόλων μυρμήκων, οὓς ἐρεθίζουσιν. Οἱ μύρμηκες τότε ὀρμῶσι σωρηδὸν κατὰ τοῦ μαστιγωθέντος καὶ εἰσέρχονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰ ὠτα, τὸ στόμα καὶ τὴν μύτην αὐτοῦ· ἀδύνατον δὲ νὰ παραστήσῃ τις τὰ βάσανα αὐτοῦ.

νηγοὶ τρίβουσι τὸ πρόσωπον μὲ ἀκαλήφην (τσικνίδα) ἵνα καταστῶσιν ὀξυδερκέστεροι.

Εἰς τὴν θήραν καὶ τὴν ἀλίσιαν οἱ ἄγριοι εἰσὶν ἐπιτηδειότατοι· μεταχειρίζονται δὲ διάφορα εὐφυῆ μέσα. Οἱ Ἑσκιμῶι, ἐσάκις θὰ προσβάλλωσι φάλαιναν, παιῦσι χρῆσιν καμακίου, οὗ ἡ ἐξ ἐλέφαντος ἄκρα εἶναι ὀξεία. Ἀμα τρωθῇ τὸ κῆτος, τὸ ξύλον τοῦ κάμακος ἀποσπᾶται, ἡ δὲ αἰχμὴ, ἣτις μένει ἐν τῇ πληγῇ, φέρει ἐπιπλεύσαν κύστιν ἢ τεμάχιον δέρματος φώκης. Τὸ τερατῶδες ζῶον, ἐξαντλούμενον ὑπὸ τῶν ἐπανειλημμένων πληγῶν, παραλύεται ἐν τῇ ἐνεργείᾳ του ἐκ τῶν πραγμάτων ἅτινα ἐκ τῶν αἰχμῶν ἐπιπλεύουσι, καὶ σύρεται ἀκόπως εἰς τὴν παραλίαν, ὅπερ δυσκόλως θὰ κατωρθοῦτο δι' ἄλλων μέσων. Ἡ πολιτικὴ ἄρκτος ἀγρεύεται διὰ σκληροτάτου δόλου. Οἱ Ἑσκιμῶι κάμπτουσιν εἰς δύο κερατώδη ἐλάσματα φαλαίνης, ὧν τὰ ἄκρα ὀξύνουσιν· ἐπὶ τῶν ἄκρων δ' αὐτῶν θέτουσι τεμάχιον λίπους πεπηγμένου. Ἡ ἄρκτος, ἐρεθιζομένη ὑπὸ τῶν κατ' αὐτῆς ῥιπτομένων βελῶν, ὀρμᾷ κατὰ τῶν ἐχθρῶν της, οἵτινες τρέπονται εἰς φυγὴν ῥίπτοντες ἐκ διαλειμμάτων τεμάχια λίπους. Τὸ ἀδηνάγον καὶ φιλέκδικον ζῶον ἵσταται πρὸς στιγμὴν καὶ καταδροχθίζει ἀνὰ τὴν τεμάχιον λίπους, ὅπερ ἀναλύεται ἐν τῷ στομάχῳ, τὰ δὲ κερατώδη ἐλάσματα (αἱ παρ' ἡμῶν μπανέλαι λεγόμεναι) τανύονται καὶ εἰσέρχονται εἰς τὰ ἐντόσθια τῆς ἄρκτου, ἣτις μετὰ φρικτὴν ἀγωνίαν θνήσκει. Καὶ οἱ Ἀλεούται μεταχειρίζονται εὐφυῆ μέσα πρὸς ἄγρην ἄρκτου. Ἡ παγίς των συνίσταται ἐκ σανίδος δύο τετραγωνικῶν ποδῶν, ἐχούσης πάχους δύο δακτύλων καὶ φερούσης ὀξείας αἰχμᾶς· θέτουσι δ' αὐτὴν, κεκαλυμμένην ἀπὸ γῶμα, εἰς τὸ μέρος ὅθεν θὰ διαβῇ ἡ ἄρκτος. Αὕτη ἀνυπόπτως διέρχεται ἐκεῖθεν καὶ θέτει τὸν ἑνα πόδα εἰς τὴν σανίδα· εὐθὺς ὁμοῦς αἰσθάνεται ταραχὴν καὶ θέτει καὶ τὸν δεύτερον πόδα ἵνα δυνηθῇ εὐκολώτερον ν' ἀπαλλάξῃ τὸν πρῶτον· οὕτω δὲ συλλαμβάνεται καὶ ὁ δεύτερος καὶ κατόπιν ὕλοι. Τὸ δυστυχὲς ζῶον μένει καρφωμένον, οὕτως εἰ-

πεῖν, εἰς τὴν σάνίδα καὶ πίπτει χαμαί· τότε δὲ φονεύεται. Ἐνίοτε φράττουσι τὴν εἴσοδον τῆς κατοικίας του, ἀφίνοντες ἑπὶ μικρὰν, ἐξ ἧς μόλις χωρεῖ ἡ κεφαλὴ τοῦ ζώου. Τοῦτο, φύσει περιέργον ὂν καὶ ἀνησυχοῦν ἐκ δαυλοῦ ὂν τῷ ρίπτουσι, προβάλλει τὴν κεφαλὴν ἵνα ἴδῃ τί τρέχει, οἱ δὲ παραμονεύοντες διαρρηγνύουσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Οἱ Ἰνδοὶ, ὅσας προέχει νὰ πλησιάσωσι ζῶν τι μέχρις ἀποστάσεως βολῆς, περιβάλλονται μὲ δέρμα ρώκης· διὰ παραπλησίον δὲ τρόπου ἐξαπατῶσι τὸν δόρκωνα. Ὁ κυνηγὸς φέρων ἐπὶ τῆς κόμης κεφαλὴν δόρκωνος μὲ τὰ κέρατά της εἰσδύει εἰς τὰ χόρτα καὶ προχωρεῖ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου βόσκει ἡ ἀγέλη, ἥτις οὐδὲν ὑποπτευομένη πίπτει εἰς τὴν παγίδα. Ὁ Κλάμαθ τῆς Καλιφορνίας δένει εἰς τοὺς πόδας ταινίας ἐκ δέρματος λευκοῦκτιδος, ἵσταται ἔχων τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ τοὺς πόδας ἄνω, ἐκτελεῖ παντομίμαν διὰ τῶν ποδῶν καὶ προσελκύει οὕτω τοὺς περιέργους αἰγάγρους. Πρὸς ἄγραν ἐνύδρων ζώων καταφεύγουσιν εἰς ἄλλα τεχνάσματα· ρίπτουσι δηλ. εἰς ποταμὸν κολοκύνθας καὶ ὅταν αἱ νῆσσαι συνεθίσωσι νὰ βλέπωσιν ἐκεῖνας ἀφύθως, οἱ Ἰνδοὶ κολυμβῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κοίλῃν κολοκύνθην· οὕτω δὲ προχωροῦσι μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εἶναι τὰ πτηνὰ καὶ εὐκόλως ἀρπάζουσιν αὐτὰ ἐκ τῶν πο-

δῶν, σύροντες ἄνευ θορύβου ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Τὸ γῆρας καὶ ἡ ἀσθένεια πανταχοῦ εἰσὶ δεινὰ, καὶ παρ' αὐταῖς ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις, ἀλλὰ παρὰ τισιν ἀγρίοις καταντῶσιν ἀφόρητα. Οἱ προσφιλεῖς συγγενεῖς τὸν γηράσαντα θάπτουσι ζῶντα ἢ πνίγουσι· βεβαίως δὲ ἀδύνατον νὰ ὑπάρχωσιν ἀσθενεῖς κατὰ φαντασίαν εἰς μέρος ὅπου ὁ πυρέσσων ἐκ τῆς κλίνης του σύρεται ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ βυθίζεται εἰς τὴν θαλάσσαν ἢ τὸν ποταμὸν, ὅπου γρονθοκοποῦσιν ἢ δάκνουσι τὸν πάσχοντα ὑπὸ πόνου τινός, ὅπου ὁ ἀσθενὴς δὲν δύναται νὰ κοιμηθῇ, διότι οἱ νοσηλεύοντες αὐτὸν δὲν ἀφίνουσιν. Ἐνίοτε καὶ αὐτὸς ὁ ἰατρὸς φονεύεται ὅταν ὁ ἀσθενὴς του ἀποθάνῃ, ὅχι διότι δὲν ἔχουσι τοῦ λοιποῦ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπιστήμην του, ἀλλὰ διότι ὑποπτεύονται αὐτὸν ὥς μὴ θελήσαντα νὰ ἐνεργήσῃ θεραπείαν.

Ὅλος ὁ βίος τῶν ἀγρίων εἶναι ἄγρυς, καθόσον μάλιστα πρόκειται νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ τ' ἀναγκαῖα διὰ τὸν χειμῶνα τράφιμα. Οἱ χοροὶ τῶν εἶναι λίαν περιέργοι καὶ ἐν αὐτοῖς παριστῶσι τοὺς μύθους καὶ τὰς παραδόσεις τῶν ἢ σκηνῶν θηρευτικῶν. Οἱ Ἰνδοὶ τῶν βορείων μερῶν καὶ ἰδίως οἱ Ἑσκιμῶι χορεύουσιν ὁλόγυμνοι, μετδόλως ὑποφέροντες ἐκ τοῦ ψύχους, καὶ τοῦτο διότι ἡ φυσικὴ θερμότης τῶν αὐξάνεται ἐκ τῆς τροφῆς ἣν ἐσθίουσιν.

Σ. Ε.